

ÅLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1946

N:o 8--15.

- Innehåll:** N:o 8. Ålands landskapsnämnds beslut angående ändrade arvoden för automobilbesiktningsmannen i landskapet Åland.
- N:o 9. Landskapslag angående ändring av landskapslagen om kommunallag för landskommunerna i landskapet Åland, utfärdad den 21 augusti 1930.
- N:o 10. Landskapslag om antagande av förordningen om ändring av förordningen angående folkskolans organisation, given den 20 september 1945.
- N:o 11. Landskapslag om ändring av Ålands landstings den 3 juni 1927 utfärdade beslut om antagande av lagen angående kostnaderna för folkskolväsendet, given den 8 juni 1926.
- N:o 12. Ålands landskapsnämnds beslut angående ersättning för med motorcykel företagen tjänsteresa.
- N:o 13. Ålands landskapsnämnds beslut om ändring av Ålands landskapsnämnds den 13 oktober 1943 utfärdade beslut angående landskapsförvaltningen underlydande tjänsters och befattningars hänförande till i gällande landskapslag fastställda avlöningsklasser.
- N:o 14. Landskapslag angående jakt inom landskapet Åland.
- N:o 15. Landskapslag om understöd för yrkesstudier.

N:o 8.

ÅLANDS LANDSKAPSNÄMNDIS BESLUT

angående ändrade arvoden för automobilbesiktningsmannen
i landskapet Åland.

I avseende å kännedom och iakttagande meddelas härmed att landskapsnämnden vid denna dag skedd föredragning, med upphävande av sitt den 7 februari 1945 fattade beslut fastställt följande ändrade arvoden för automobilbesiktningsmannen att gälla omedelbart tillsvidare:

Besiktningsbrev.

Omnibus eller kombinerad bil	220 mark
Lastbil	175 "
Annan bil eller traktor	140 "
Motorcykel med sidvagn	80 "
Motorcykel utan sidvagn	60 "

Betyg över avlagd chaufförsexamen.

För yrkesmässig trafik	140 mark
För privat trafik	105 "

Körkort	140 mark
Tillägg i körkortet	80 „

Automobilbesiktningsmannens arvoden utbetalas av landskapsnämndens kamrerarkontor mot redovisning.

Mariehamn den 1 februari 1946.

På landskapsnämndens vägnar:

VIKTOR STRANDFÄLT.

Ch. Stormbom.

N:o 9.

LANDSKAPSLAG

angående ändring av landskapslagen om kommunallag för landskommunerna i landskapet Åland, utfärdad den 21 augusti 1930.

Föredragen för Republikens President den 7 februari 1946.
Utfärdad i Mariehamn den 22 februari 1946.

På framställning av Ålands landskapsnämnd har Ålands landsting antagit nedanstående

LANDSKAPSLAG

angående ändring av landskapslagen om kommunallag för landskommunerna i landskapet Åland, utfärdad den 21 augusti 1930.

I enlighet med Ålands landstings beslut skola §§ 10, 74 och 121 i landskapslagen den 21 augusti 1930 om kommunallag för landskommunerna i landskapet Åland erhålla följande lydelse:

§ 10.

Valbar till fullmäktig och övriga kommunala förtroendeuppdrag, för såvitt angående dem icke är särskilt stadgat, är envar i kom-

munen bosatt person, som är berättigad att deltaga i val av fullmäktige.

Till revisor kan dock utses även i annan kommun bosatt medborgare i republiken Finland, såframt han därtill samtycker.

Förverkar till kommunalt förtroendeuppdrag vald person sin valbarhet, upphör hans uppdrag.

§ 74.

Utgifts- och inkomstförslagen böra vara så tidigt uppgjorda, att desamma vid kommunalfullmäktiges sammanträde i november eller december månader, varom stadgas i § 18, kunna till granskning framläggas. Sedan denna försiggått, samt frågor om nya utgifter, vilka i förslagen förekomma, blivit avgjorda, skola dessa jämte kommunalfullmäk-

tiges beslut överlämnas till kommunalnämnden, som har att i förslagen införa av fullmäktige beslutna ändringar och tillägg även som att ofördröjligen på grund av den granskade taxeringslängden samt de sålunda fastställda utgifts- och inkomstförslagen upprätta debiterings- och uppbördslängd. Vad av kommunalfullmäktige beviljats att under det nästföljande året uppbäras skall såsom det löpande årets kommunalutskylder påföras alla dem, som anses skyldiga att för det året utgöra kommunalskatt, sålunda, att hela utgiftsbeloppet varder jämnt fördelat på alla i kommunen uttaxerade skattören.

Finnes i kommun skatteutjämningsfond, för vilken kommunalfullmäktige antagit stadgar, innefattande föreskrifter angående fondens ändamål och förkovrande samt dess användning och förvaltning i övrigt, kunna fullmäktige antingen i samband med handläggningen av utgifts- och inkomstförslaget eller senare, innan det belopp, som skall uppbäras per skattöre, fastställts, i stadgad ordning och med iakttagande av fondens stadgar besluta om förhöjning av det belopp, som skall uttagas genom beskattning i syfte att öka skatteutjämningsfonden, eller om sänkning av detta belopp genom anlitanande av sagda fonds tillgångar.

Det belopp, som enligt sagda fördelning

överstiger	9.000, men icke 10.000	mark, 9/10 av det fastställda avdraget
„	10.000, „ „ 11.000	„ 8/10 „ „ „ „
„	11.000, „ „ 12.000	„ 7/10 „ „ „ „
„	12.000, „ „ 13.000	„ 6/10 „ „ „ „
„	13.000, „ „ 14.000	„ 5/10 „ „ „ „
„	14.000, „ „ 15.000	„ 4/10 „ „ „ „
„	15.000, „ „ 16.000	„ 3/10 „ „ „ „
„	16.000, „ „ 17.000	„ 2/10 „ „ „ „
„	17.000, „ „ 18.000	„ 1/10 „ „ „ „

Då äkta makar skola skilt beskattas, skall grundavdraget fastställas på grund av deras sammanlagda inkomst och avdraget göras från den makes inkomst, som haft den större inkomsten.

Har skattskyldig persons skattebetalningsförmåga genom underhåll av nära anförvanter eller till följd av egen eller närstående persons sjukdom, olycksfall eller annan sådan orsak, väsentligen nedsatts, kan från inkomsten, därest denna efter förenämnda av-

drag icke överstiger per skattöre, kan av kommunalnämnden höjas med högst femtio penni.

§ 121.

Från skattskyldig persons inkomst skall, i enlighet med vad kommunalfullmäktige för den taxering, som varje år skall förrättas, besluta, avdragas minst ettusen och högst fyratusen mark för varje barn eller adoptivbarn, som han på grund av sin försörjningsplikt under skatteåret försörjt och som före skatteårets ingång icke fyllt femton år. Då hustru skilt beskattats, må avdraget göras endast från den makes inkomst, vilken ensam eller huvudsakligen försörjt barnet. För barn, som självt har inkomst, må avdrag göras blott till den del sagda inkomst understigit det av kommunalfullmäktige fastställda beloppet.

Överstiger skattskyldig persons och hans makas sammanlagda inkomst efter i §§ 110, 111 och 112 nämnda avdrag jämte i föregående moment stadgat barnavdrag icke adertontusen mark, må därifrån göras ytterligare följande avdrag:

Då inkomsten icke överstiger niotusen mark, minst tvåtusen och högst fyratusen mark, i enlighet med vad kommunalfullmäktige för den varje år skeende taxeringen besluta, samt då inkomsten

drag icke överstiger tjugofemtusen mark, avdragas högst tiotusen mark. Från avliden persons inkomst kan efter prövning avdrag göras eller hans dödsbo helt och hållet befrias från skatt, därest han efterlämnat änka, oförsörjda barn eller andra arvingar, vilka varit beroende av honom för sin försörjning.

Har skattskyldig avlidit efter det beskattningen verkstälts, kunna fullmäktige, om den avlidne efterlämnat änka, oförsörjda barn

eller andra arvingar, vilka för sin utkomst kan efter prövning medgiva delvis eller fullvarit beroende av hans förvärv och omständigheterna äro särdeles ömmande, på ansö-

kan efter prövning medgiva delvis eller fullständig befrielse från skattens erläggande.

Mariehamn den 1 november 1945.

På landstingets vägnar:

JOHANNES HOLMBERG

talman.

Tor Brenning
vice talman.

Herman Mattsson
vice talman.

N:o 10.

LANDSKAPSLAG

om antagande av förordningen om ändring av förordningen angående folkskolans organisation, given den 20 september 1945.

Föredragen för Republikens President den 7 februari 1946.
Utfärdad i Mariehamn den 22 februari 1946.

På framställning av Ålands landskapsnämnd har Ålands landsting antagit att såsom landskapslag gälla jämväl i landskapet Åland rikets

Förordning

om ändring av förordningen angående folkskolans organisation, given den 20 september 1945.

Mariehamn den 29 november 1945.

På landstingets vägnar:

JOHANNES HOLMBERG

talman.

Tor Brenning
vice talman.

Herman Mattsson
vice talman.

FÖRORDNING

om ändring av förordningen angående folkskolans organisation.

Given i Helsingfors den 20 september 1945.

På föredragning av undervisningsministern upphäves 40 § i förordningen den 4 juni 1931 angående folkskolans organisation och ändras 7 § samma förordning som följer:

7 §.

Den undervisning som enligt 4 § 1 och 3 mom. skall meddelas elever, vilka befriats från religionsundervisningen för skolans fler-

Helsingfors den 20 september 1945.

tal, skall meddelas dem gemensamt, dock sålunda, att på samma gång icke undervisas mer än fyrtio elever eller flere än fyra årsklasser.

Fortsättningsundervisning må likaså gemensamt meddelas högst fyrtio elever, likväl sålunda att antalet elever i handarbete och huslig ekonomi i allmänhet icke överstiger tjugofem eller i matlagning tolv per varje disponibel spis.

För Republikens President

Statsminister J. K. P A A S I K I V I.

T. f. undervisningsminister Y r j ö L e i n o.

N:o 11.

LANDSKAPSLAG

om ändring av Ålands landstings den 3 juni 1927 utfärdade beslut om antagande av lagen angående kostnaderna för folkskolväsendet, given den 8 juni 1926.

Föredragen för Republikens President den 7 februari 1946.

Utfärdad i Mariehamn den 22 februari 1946.

På framställning av Ålands landskapsnämnd har Ålands landsting antagit såsom landskapslagar att gälla jämväl i landskapet Åland rikets

L a g a r

om ändring av lagen angående kostnaderna för folkskolväsendet, givna den 31 mars

Mariehamn den 29 november 1945.

På landstingets vägnar:

J O H A N N E S H O L M B E R G
talman.

Tor Brenning
vice talman.

Herman Mattsson
vice talman.

L A G

om ändring av lagen angående kostnaderna för folkskolväsendet.

Given i Helsingfors den 31 mars 1944.

I enlighet med Riksdagens beslut skall 15 § lagen den 8 juni 1926 angående kostnaderna för folkskolväsendet, sådant detta lagrum lyder i lagen den 18 juni 1937, erhålla följande ändrade lydelse:

15 §.

Lärare enligt 7, 9—11 och 14 §§ tillkommande löner och arvoden erlägger staten åt kommunen.

Därutöver ersätter staten två tredjedelar av de verkliga årsutgifterna för kommunens folkskolväsende, vilka hänföra sig till anskaffande av skolinventarier, undervisningsmaterial, åt eleverna kostnadsfritt eller till begagnande tilldelade läroböcker jämte annan skolmateriel, elevernas tand- och hälsovård samt deras bispringande på sätt i 19 och 20 §§ sägs. Köpingskommun erhåller dock för dessa folkskoleutgifter av staten årligen i ett för allt i understöd för varje elev ett belopp, vars storlek statsrådet för treårsperiod fastställer till minst 50 och högst 70 mark. I årsutgifterna för hälsovård inberäknas icke avlöning för skolsköterskepersonal, utan gäller härom, efter det hälsosysterinstitutionen nyreglerats enligt lagen om kommunala hälsosystrar, vad i sagda lag är särskilt stadgat. Intill dess nyregleringen kommit till stånd, utgår statsbidraget fortfarande enligt tidigare bestämmelser.

För underhåll av kommunens egna folkskolebyggnader tillkommer densamma i statsunderstöd: för de egentliga folkskolelokaler- na två tredjedelar och för de av lärare disponerade byggnadernas andel hälften av de underhållskostnader, som bestämmas på sätt

nedan sägs. För beräkning av de årliga underhållskostnaderna fastställes de av skolan använda byggnadernas värde enligt enahanda grunder och samma förfarande som beträffande de i 5 § nämnda normalprisen är sagt; och bör såsom underhållskostnad anses det procentbelopp av sagda värde, som av statsrådet för olika byggnader fastställes till minst en och högst två procent.

Där lokalförmåner tilldelas lärare i ändamålsenlig hyresbostad eller ersätts med penningar, erlägges till kommun ett ersättningsbelopp, som motsvarar de av lärare disponerade byggnadernas andel i det underhållsbidrag, som enligt föregående moment beviljas.

I landets fattigaste och glest befolkade kommuner samt i gränstraktskommuner erlägger staten i tilläggslöner åt lärarna 10—30 % av grundlönen enligt klassificering, som statsrådet på förslag av skolstyrelsen stadfäster. Likaså erhålla sagda kommuner ur de av riksdagen för ändamålet för varje särskild gång beviljade medel extra understöd, där deras kostnader för upprätthållande av folkskolväsendet eljest bleve oskäligt betungande.

Där kommun vid handhavandet av dess skolväsen genom oskicklighet, slöseri eller av annan därmed jämförlig orsak åsamkar sig större utgifter än vad som bör anses skäligt, må statsunderstöd ej till dessa onödiga kostnader utgivas.

Ej heller må statsunderstöd utgå till upprätthållande av lärartjänst, som är att anses såsom obehövlig.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1944.

Helsingfors den 31 mars 1944.

Republikens President

R I S T O R Y T I.

Minister för inrikesärendena Leo Ehrnrooth.

L A G

om ändring av lagen angående kostnaderna för folkskolväsendet.

Given i Helsingfors den 26 maj 1944.

I enlighet med riksdagens beslut fogas till lagen den 8 juni 1926 angående kostnader för folkskolväsendet en ny 5 a § som följer:

5 a §.

Skolans lokalteter må icke användas för ändamål, som strida mot skolans uppfostrende uppgift. För andra ändamål än skolans eget bruk bör tillstånd i god tid utverkas hos direktionen. Sådant tillstånd må icke utan vägande skäl förvägras, där fråga är om klubb, kurs eller annat studie-, sång-, gymnastik- eller idrottstillfälle, vid vilket god ordning kan förutsättas vara rådande och som icke avser ekonomisk vinning.

I landskommun har skolans föreståndare och den lärare, vars undervisningsrum upplåtelsen gäller, så ock sökanden rätt att in-

om fem dagar efter delfäendet av direktionsens beslut kräva, att frågan underställes folkskolinspektorns avgörande. I stadskommun avgöres frågan av direktionen, sedan denna erhållit utlåtande därom av skolans föreståndare. Skolans föreståndare och sökanden äro berättigade att inom fem dagar efter delfäendet av direktionsens beslut kräva, att frågan underställes stadsstyrelsens avgörande.

Där skäl äro för handen, kan kommunen eller direktionen bestämma, att för lokaliteternas belysning, rengöring och övervakning samt för förslitningen å skolans egendom eller för ersättande av möjlig skada å densamma skall ställas förhandsgaranti. Annan avgift må icke uppbäras, då tillstånd beviljas för i sista meningen i 1 mom. nämnt ändamål.

Helsingfors den 26 maj 1944.

Republikens President

R I S T O R Y T I.

Undervisningsminister Kalle Kauppi.

N:o 12.

ÅLANDS LANDSKAPSNÄMND'S BESLUT
angående ersättning för med motorcykel företagen tjänsteresa.

Medelst denna dag fattat beslut har Ålands landskapsnämnd såsom ersättning för med motorcykel inom landskapet Åland företagen tjänsteresa fastställt 7 mark per löpande kilometer.

Marieham den 1 mars 1946.

På landskapsnämndens vägnar:

VIKTOR STRANDFÄLT.

Ch. Stormbom.

N:o 13.

ÅLANDS LANDSKAPSNÄMND'S BESLUT
om ändring av Ålands landskapsnämnds den 13 oktober 1943 utfärdade beslut angående landskapsförvaltningen underlydande tjänsters och befattningars hänförande till i gällande landskapslag fastställda avlöningsklasser.

Med stöd av stadgandet i 3 § 2 mom. av landskapslagen den 17 juli 1943 om avlöning i landskapsförvaltningen underlydande tjänster eller befattningar uti landskapet Åland har landskapsnämnden, i enlighet med anslag, som i landskapets utgiftsstat blivit ställda till landskapsnämndens förfogande denna dag, med ändring av sitt den 13 oktober 1943 fattade beslut, funnit gott bestämma, att från och med den 1 januari 1946 nedannämnda befattning med grundlön skall hänföras till avlöningsklass sålunda:

Andra huvudtiteln.

Landskapsstyrelsen.

Avlöningsklass. Grundlön.

Kassör	8.	31.200:—
--------------	----	----------

Mariehamn den 1 mars 1946.

På landskapsnämndens vägnar:

VIKTOR STRANDFÄLT.

Ch. Stormbom.

N:o 14.

LANDSKAPSLAG

angående jakt inom landskapet Åland.

Föredragen för Republikens President den 8 mars 1946.

Utfärdad i Mariehamn den 18 mars 1946.

På framställning av Ålands landskapsnämnd har Ålands landsting antagit nedanstående

LANDSKAPSLAG

angående jakt inom landskapet Åland. I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas härmed:

1 §.

Jakträtt å jordlägenhets ägor tillkommer, med de undantag och de villkor nedan sägas, lägenhetens ägare, och anses såsom jakt även varje fångande av vilt. Likaledes äge allmän inrättning jakträtt å mark, som under inrättning lyder, och stad å sitt avhysta område.

2 §.

Åbo å kronohemman och annan, som innehar jord med ständigt besittningsrätt, njute jakträtten fortsättningsvis därå tillgodo.

Vid lega av jord övergår jakträtten icke å legotagaren med mindre sådant uttryckligt i avtalet betingats.

3 §.

Har landskapet avstått mark till samfällid ägo eller till nyttjande åt lägenheter, samfällighet eller kommun, eller har överenskommelse om oskiftad skogsmarks användande för gemensam räkning till ständigt skogsbruk eller annat ändamål mellan delägarna slutits och blivit godkänd, ankommer å delägarna att besluta, om, i vad mån och under vilka villkor jakt må därstädes idkas; och vare enskild delägare förbjudet att därförinnan å den mark idka jakt.

Beslut, som nu nämnts, skall skriftligen avfattat och av delägarna underskrivet eller, där det genom åtgärd av kommunalfullmäktige tillkommit, medelst utdrag ur fullmäktiges protokoll underställas landskapsnäm-

dens prövning; och skall stadfästelse därå meddelas, såframt beslutet icke innehåller avvikelser från föreskrifterna i denna eller allmän lag. Kunna delägare ej samsas, lägges domstolen i orten dem emellan.

4 §.

Är mark i annat fall än i 3 § sagts oskiftad mellan byar och lägenheter, eller har vid samsjodelning å lägenhets ägor någon del förblivit samfällid, äge envar delägare själv idka jakt å den samfällida marken, men ej må han, såvitt ej annorlunda mellan delägare överenskommit, medgiva annan rätt att jaga därstädes.

5 §.

Å landskapet tillhörig eller av detsamma disponerad mark må jakt icke idkas utan behörigt tillstånd.

6 §.

Ute på öppna havet samt i skärgården på klippor och skär, som viss lägenhet icke tillhöra och beträffande vilka icke är eller varder annorlunda stadgat, vare jakt för envar av rikets invånare tillåten.

7 §.

Den, som äger väg, have icke jakträtt därå, med mindre han äger mark därintill.

Den, som äger mark å bägge sidor om väg, have, ändock han icke äger vägen, jakträtt därå.

Går vägen i gränsen mellan skilda ägares mark och äger ingen av dem vägen, have envar av dem jakträtt därå.

8 §.

Å mark, vilken såsom tvistig blivit ställd under förbud att utnyttjas, må icke någon av de tvistande utan föregående överenskommelse jaga.

9 §.

Är genom urminnes hävd eller genom särskilt stadgande, dom, skattläggning eller på annat lagligt sätt annorlunda om jakträtt bestämt, än i denna landskapslag säges, lände det till efterrättelse.

10 §.

Vilja ägare eller innehavare av skilda lägenheter, vilkas ägor gränsa mot varandra, av dem bilda ett gemensamt jaktområde med ordnad jaktvård eller därstädes anlägga och underhålla inrättning för jaktvårdens tillgodoseende, upprätte därom skriftligt samt av kända och trovärdiga personer bevitnat avtal. Sådant avtal bör innehålla bestämning om viss tid, ej under fem år och ej över tjugofem år, varunder avtalet skall gälla samt om och i vad mån enskild delägare må å området idka jakt eller huruvida jakträtten å detsamma till annan man eller jaktvårdsförening får överlåtas ävensom i varje fall huru jaktvården å området skall handhas.

Är sådant avtal ingånget och innehåller det icke någon mot denna eller allmän lag stridande bestämning, må stadfästelse därå av domstol meddelas. Sedan have enskild delägare icke annan jakträtt å någon del av det område än i avtalet bestämts och må efter stadfästelse vunnit ägande-, besittnings- eller panträtt till någon av de lägenheter, av vilka ett gemensamt jaktområde bildats, icke berättiga till brytande av det därom träffade avtal, innan den överenskomna tiden tilländalupit.

Domstol åligger att för varje kommun föra register över dylika avtal och därom lämna utdrag åt envar, som sådant åstundar.

11 §.

Avtal, varigenom jakträtten å jordlägenhet utleges, skall ingås skriftligt med vittnen på viss tid, ej över tjugofem år, och mot årlig lega; sker annorlunda, vare såväl jordägaren som legotagaren berättigad att avtalet bryta.

Dylikt avtal må ej anses innefatta rätt till jakt å gårdstomt, i park eller trädgård, som inom området ligger och ej tillhör legogivaren.

12 §.

Skadedjur, som, varhelst det vara må, i

fritt tillstånd tillfälligtvis av någon anträffas, får av honom dödas eller fångas och behållas, såvitt det icke strider emot de bestämmelser, som gälla angående fredning av djurlivet inom skyddsområde eller mot stadgande om fredning av visst djurslag, vilket utfärdats med stöd av landskapslagen om naturskydd.

Med skadedjur avses här säl, utter, duvhök, sparvhök och trut.

13 §.

Faller anskjutet vilt å annans mark, må det av skytten därstädes upptagas.

Är det fällda villebrådet älg, må den jagande endast i närvaro av två ojäviga vittnen bortföra djuret och vare han dessutom pliktig att sist å andra dagen, sedan djuret föllits, om förhållandet underrätta jakträttsinnehavaren eller den, som marken innehar. Försummar den jagande något därav, vare ansedd såsom den, vilken olovligen jagar å annans jaktområde.

Villebråd, som anträffats dött, tillfalle landskapet, om det då var fridlyst, men eljest jakträttsinnehavaren. Lag samma vare beträffande villebråd, som anträffats så illa sårat eller eljest skadat, att det befunnits nödigt att döda detsamma.

14 §.

Vid jakt å område, som innehaves av annan, vare jakträttsinnehavaren eller den jagande skyldig ersätta all skada, som å mark, hägnad eller annan egendom förorsakas vare sig av honom själv eller av annan, vilken han givit lov att jaga, eller av vid jakten använda biträden eller hundar.

15 §.

Inkommer djur, som skadligt är, i gård eller trädgård, have den, som där bor eller trädgården innehar, så ock deras folk rätt, att djuret infånga eller döda samt behålla, ändock att jakträtten tillkommer annan.

Till skadliga djur räknas enligt detta lagrum räv, hare, hermelin och vessla ävensom björktrast, kråka, duvhök, sparvhök och uv.

16 §.

Jakt på älg vare inom landskapet tillåten under en tid av 30 dygn med av landskapsnämnden för visst område och år meddelat

tillstånd. Tidpunkten för jaktens begynnande och avslutning bestämmes av landskapsnämnden med iakttagande av att jakten om möjligt bedrivs på snötäckt mark och att jakttiden utgår senast den 20 december.

Ansökan om rätt till älgjakt skall till landskapsnämnden inlämnas senast den 20 oktober och angiva antalet älgar, som sökanden önskar fälla. Ansökan bör åtföljas av utredning om att sökanden innehar jakträtten å ett sammanhängande område av minst trehundra hektar samt att han disponerar över för älgjakt lämpat gevär och genom bevis av en av landskapsnämnden godkänd person visat förmåga att nöjaktigt behandla detsamma. Är jaktområdet å holme av mindre vidd än ovan sagts eller avser sökanden att bedriva jakten uteslutande å honom tillhörig mark av mindre vidd, pröve landskapsnämnden, om jakträtt kan medgivas.

Uti tillståndsresolutionen skall angivas det högsta antalet älgar, som får fällas.

Älgkalv under 1 år må icke fällas.

Vid jakt efter älg må endast användas refflat kulgevär av minst 9 millimeters kaliber, varvid dock helmantlad kula icke må nyttjas.

17 §.

Av tillstånd till älgjakt må ej göras bruk, innan landskapsnämndens tillståndsresolution företetts länsmannen i distriktet. Den, som sådant tillstånd erhållit, bör senast femton dagar efter jakttidens utgång till länsmannen överlämna av kända och trovärdiga vittnen styrkt uppgift över antalet fällda älgdjurar och älgkor samt tillika erlägga femhundra mark för varje fälld älg för att till landskapsnämnden översändas.

18 §.

Jakt å svan, hona och årsunge av ejder och svärta, gravand, salskrake, tjäder, orrhöna, raphöna, järpe, snöripa, fasan och vaktel är ej tillåten under någon tid av året.

19 §.

Jakt å annat nyttigt villebråd vare tillåten under följande tider:	
mom. 1	1/10—25/5 jakt å alla, sjöorre och skäggdopping
„ 2	1/4 —15/4 „ „ hane av storskrake och knipa
„ 3	1/5 —25/5 „ „ hane av ejder, svärta, stor- och småskrake eller pracka, brunand och vigg ävensom jakt å morkulla
„ 4	1/9 —30/11 „ „ gräsand, bläsand, stjärtand, skedand, knipa, sothöna, beckasin och morkulla
„ 5	1/10—30/11 „ „ stor- och småskrake, brunand och vigg
„ 6	1/10—31/1 „ „ orttupp
„ 7	1/11—31/1 „ „ räv och hare: dock vare jakt efter räv tillåten även under återstoden av året utan användning av hund
„ 8	1/1 —15/1 „ „ ekorre
„ 9	1/8 —31/5 „ „ vildduva
„ 10	hela året „ „ bisamrätta

Dock vare frukt- och grönsaksodlare berättigade att jämväl under övriga tider avliva hare inom odlingsområde. Enahanda rätt kan av landskapsnämnden beviljas ägare av skogskulturer i annars kala eller lövskogsbeklädda skogsmarker, där av haren förorsakade skador äventyra kulturernas fortbestånd. Sålunda erhållen fångst må dock ej till salu hållas.

Likaså äge landskapsnämnden rätt att för en tid av högst 5 år i sänder antingen för landskapet i dess helhet eller i viss eller vissa delar därav fridlysa sådant vilt, vars bestånd kan anses vara hotat, eller avsevärt

nedgått. Landskapsnämnden kan även för en tid av högst 2 år upphäva fridlysningen, eller förlänga jakttiden för sådant vilt, som genom alltför riklig förekomst förorsakar skada. Jakt å sjöfågel vare tillåten blott till husbehov och icke i avseende å försäljning.

Det vare förbjudet att under skyttefärd i båt medföra vettar, som användas vid skytte av sådana fågelarter, vilka då äro fridlysta.

Från och med den 31 maj till och med den 31 augusti är inom landskapet all jakt å nyttigt villebråd förbjuden förutom å räv, bisamrätta, säl och utter samt vildduva, varå jakt är tillåten från den 1 augusti.

20 §.

Ägg av i 18 och 19 §§ fridlysta fåglar må icke tagas ur bo eller förstöras. Dock må landskapsnämnden, efter jaktinspektörens hörande, meddela tillstånd att taga ägg av fridlysta vattenfåglar på platser, där rationell vård av sådan fågel för äggens skull bedrivs, ävensom för utplantering av visst djurslag å annan plats medgifva jakträttsinnehavare rätt att infånga eljest fridlyst villebråd.

21 §.

Angående fridlysning av djurvärlden inom skyddsområde, som tillkommit med stöd av landskapslagen om naturskydd, samt av särskilda djur, vilka icke ovan betecknats såsom fridlysta, stadgas i sagda lag.

22 §.

Har någon utsatt i fritt tillstånd sådant nyttigt vilt, som förut icke funnits i landskapet eller orten och ej omnämnes i 18 § samt härom låtit kungöra uti sådan i landskapet utkommande tidning vari allmänna förfoganden rörande landskapet böra publiceras, samt genom anslag i kommunalfullmäktiges samlingsrum, vare varje annan förbjuden att under loppet av närmast följande fem år å den orten jaga sådant villebråd.

Kungörelsen bör årligen förnyas.

23 §.

Under fridlysningstid må med i mom. 2 medgiven avvikelse ingen innehava villebråd, som ej är på föreskrivet sätt märkt. Likaså vare förbjudet att av djur, som någon tid av året är fridlyst, innehava oberedda skinn, som icke äro försedda med här stadgat märke, därest ej bindande bevis över deras lagliga åtkomst föreligger.

Senare än 4 dagar efter fridlysningstidens ingång må märkning av villebråd, som dödsats inom landskapet, äga rum blott då det samma beslagtagits för försäljning, plockad fågel må icke märkas.

Omärkt, plockad fågel av vad slag det vara må, må icke försändas, saluföras eller hållas på lager.

Skinn av räv, som hållits å farm och där avlivats eller dött, skall av villebrådsmärkare på grund av intyg, utfärdad av två tro-

värdiga personer, märkas med särskilt av landskapsnämnden utdelat villebrådsmärke. Har djuret blivit märkt med å öra tatuerat ägarmärke eller stamboksmärke, är dess märkning med förenämnda villebrådsmärke icke av nöden.

Vid märkning av villebråd skall å näbb av fågel eller öra av däggdjur medelst metalltråd anbringas av landskapsnämnden fastställd blyplomb sålunda, att den ej kan löstas utan att metalltråden avskäres. Ifall villebråd, som bör märkas, är styckat, skall plomb på lämpligt sätt fästas vid varje stycke.

Märkning verkställes av polismyndighet, som därför uppbär avgift enligt av landskapsnämnden fastställd taxa.

Märkare av villebråd skall årligen före utgången av februari månad till landskapsnämnden insända uppgift över villebråd, som under föregående kalenderår märkts med uppgivande av art och antal.

24 §.

Under tiden från och med den 1 februari till och med den 31 oktober må hund begagnas endast under lovlig tid vid jakt och skytte av fågel.

25 §.

Ej må någon utan lov skrämma eller mota villebråd från annans jaktområde, dock vare ej hinder för den, som jorden innehar, att därifrån bortskrämma eller bortdriva villebråd i den mån sådant erfordras för avvärjande av skada eller olägenhet.

26 §.

Bulvan för jakt å sjöfågel må ej utan lov uppsättas närmare annans jaktområde än 100 meter samt bulvan för jakt av orrtupp 50 meter.

27 §.

Med skjutgevär eller fångstredskap må icke någon utan tillstånd av jakträttsinnehavaren, i annat fall än i 13 och 31 §§ säges, färdas över annans jaktområde annorstädes än å till allmänt begagnande upplåten väg, med mindre ur omständigheterna framgår, att det sker i lovliga ärenden och hund, om sådan medföres, hålles kopplad.

28 §.

Det vare förbjudet att för fångst använda förgiftat lockbete; att för fångande av annat nyttigt vilt än bisamrätta använda giller av vad slag det vara må;

att för jaktbruk, annat än för säljakt i öppna havet eller vid jakt uti havsbandet, använda gevär av militärmodell;

att från maskindriven eller bogserad farkost bedriva jakt efter sjöfågel; samt

att vid jakt efter sjöfågel använda sådant hagelgevär, som kan laddas med mer än 2 skott.

Utan hinder av vad ovan säges vare tillåtet att använda fosformos för dödande av kråkor samt sax för fångst av bisamrätta, havstrut och gråtrut. Sådant sax skall dagligen efterses.

29 §.

Skada, som av älg orsakas å växande gröda eller stackad säd eller foder, ersättes av landskapet.

Ersättningsanspråk skall anmälas hos länsmannen på orten och bör härtill fogas skriftligt intyg av tvenne tillförlitliga personer däröver, att älgar orsakat anmälarerna skada, ävensom när och på vad sätt detta skett, var-efter syn och värdering av skadan bör av länsmannen jämte tvenne av honom utsedda allmänt förtroende åtnjutande sakkunniga personer verkställas samt därvid noga utredas att den skada, som skall värderas, orsakats enbart av älgar. Värdering av skada å växande gröda skall äga rum tidigast fjorton dagar före den sedvanliga skördetiden samt av annan skada inom möjligast korta tid efter det densamma vållats. Över syneförrättningen skall uppgöras instrument, vari bör angivas skadans storlek och det föreslagna ersättningsbeloppet ävensom för förrättningen utgående arvode och kostnaderna för densamma.

De sålunda tillkomna handlingarna skall länsmannen jämte sitt eget yttrande insända till landskapsnämnden, som äger bestämma om och i vad mån ersättning för skadan skall utgivas.

30 §.

Den, som olovligen jagar eller ofredar villebråd under dess fridlysningstid, begagnar fångstmedel, som är helt och hållet förbju-

det, eller utan vederbörligt tillstånd eller på otillåtet sätt använder gift, jagar mot landskapsnämndens eller rätten förbud, jagar utan att hava erlagt jaktvårdsavgift eller utan att medföra jaktkort eller bryter mot stadgandena i denna landskapslag om innehav, forsling och tillsaluhållande av villebråd eller skinn, dömes till högst femtio dagsböter.

Är villebrådet älg och har det sårats, dödsats eller levande fångats, vare straffet minst etthundra dagsböter eller fängelse i högst ett år.

Den, som annorlunda än vad som ovan sagts bryter emot denna landskapslag eller mot bestämmelser, som med stöd av densamma utfärdats, straffes med högst femtio dagsböter.

Om straff för den, som olovligen jagar å område, där han ej har jakträtt, eller över-skrider den jakträtt honom tillkommer såsom delägare i samfällt jaktområde eller på grund av avtal om bildande av gemensamt jaktvårdsområde enligt jaktarrende eller särskilt tillstånd, stadgas i strafflagen.

Den, som dömes till straff i de uti denna paragraf avsedda fall, kan samtidigt för minst ett och högst fem år förklaras förlustig sitt jaktkort eller sin rätt att erhålla dylikt.

31 §.

Anträffas hund under jakttid lös i skog eller på fält inom främmande jaktområde, där villebrådet har tillhåll, må jordägaren, legotagaren eller jakträttsinnehavaren på tjänligt sätt avlägsna hunden, dock utan att tillfoga densamma skada.

Har vid lovlig jakt med hund drevet delvis kommit in på annans mark, må drevet icke avbrytas, och vare jägaren berättigad att med oladdat vapen beträda densamma för fasttagande av hunden. Vill jordägaren, legotagaren eller jakträttsinnehavaren annat än i 2 mom. nämnt fall omhändertaga sådan hund, som i 1 mom. säges, vare det tillåtet. Underrätte dock därom, så snart ske kan, hundens ägare, om denne är känd och vistas på orten, samt i annat fall vederbörande polismyndighet. Önskar ägaren återfå hunden, löse den inom sex dagar från det meddelande om dess omhändertagande gjorts honom eller inom fjorton dagar, efter det meddelande gjorts till polismyndigheterna, sagda dag oräknad, med tvåhundra mark, med tillägg av underhållskostnadsersättning tjugofem mark för dagen eller have förverkat hunden

till tillvaratagaren. Så länge hunden är i den-
nes värjo, have dock förra ägaren rätt att
densamma återfå mot erläggande av ovan an-
given lösen och ersättning.

Har hund under tiden från och med den 1
februari till och med den 31 oktober anträ-
fats lös, såsom i 1 mom. sagts, vare jordäga-
ren, legotagaren eller jakträttsinnehavaren
berättigad att döda den, därest han icke vill
taga den tillvara, men vare skyldig senast på
andra dagen därefter underrätta ägaren eller
ortens polismyndighet därom, om han icke
vill anses saklöst have dödat djuret.

32 §.

Vad som genom olovlig jakt åtkommits,
eller dess värde vare förverkat och tillfalle
jakträttsinnehavaren, om denne då själv varit
berättigad att tillägna sig detsamma, men el-
jest staten.

Den, som i strid med stadgandena i 19, 20
och 23 §§ innehar, forslar eller handlar med
villebråd, skinn eller ägg, have förverkat de-
samma eller värdet till staten.

Polismyndighet vare städse berättigad att
granska villebrådshandlandes lager.

33 §.

Jordägare och jakträttsinnehavare äge dö-
da katt, som anträffas å hans ägor eller jakt-
mark, på minst trehundra meter från bo-
stadstomt.

34 §.

Är genom brott, varom i denna landskaps-
lag stadgas, allenast enskilds rätt förnärmad,
må brottet ej åtalas av allmän åklagare, där
ej målsäganden anmält det till åtal.

35 §.

Idkar någon, utan att vara därtill särskilt
berättigad, jakt å villebråd, medan det är
fridlyst, have envar rätt att å bar gärning
från honom taga skjutvapen, andra jaktred-
skap och hundar samt villebråd, som genom
jakten åtkommits. Jagar någon under lovlig
tid olovligen å annans jaktområde, tillkomme
sådan rätt jakträttsinnehavaren, jordägaren
eller legotagaren samt i fråga om landskapet

Mariehamn den 30 november 1945.

På landstingets vägnar:

JOHANNES HOLMBERG
talman.

Tor Brenning
vice talman.

eller staten tillhörig mark jämväl dem, som
där äga övervaka efterlevnaden av stadgan-
dena om jakt.

Önskar jakträttsinnehavaren ej föränleda
åtal för olovlig jakt, må han likväl behålla
vapen och andra redskap, som omhändertaga-
gits, till dess ägaren visat vem han är och
för dem erlagt lösen, femhundra mark. Löser
ägaren ej vapen och jaktredskap inom en må-
nad efter det vederbörande polismyndighet
om godsets omhändertagande underrättats,
tillfaller detsamma jakträttsinnehavaren.
Önskar jakträttsinnehavaren föränleda åtal,
eller har annan person under fridlysningstid
omhändertagit här nämnd egendom, överläm-
ne densamma så snart ske kan åt polismyn-
digheten att förvaras till dess säkerhet för
gäldandet av böter, skadestånd och rätte-
gångskostnader blivit ställd.

Jagar någon utan att hava erlagt föreskri-
ven jaktvårdsavgift eller använder någon
olovligen militärgevär vid jakt, gälle vad i 1
och 2 momenten säges om den, som jagar
under fridlysningstid, blott jakträttsinnehav-
aren, jordägaren och legotagaren.

36 §.

För skogs- eller jaktvården å statens eller
landskapets mark anställd tjänsteman, be-
tjänt och edsvuren skogsvakt, så ock enskild
jaktvårdare eller för jaktvården anställd per-
son, som avlagt ed, äge i mål, som angår för-
brytelse mot denna landskapslag och av ho-
nom angives, själv vittna på sätt sådant ge-
nom 11 § 17 kap. R. B. är kronobetjänt till-
låtet.

37 §.

De avgifter, som uppbäras för fällda älgar,
äger landskapsnämnden använda för främ-
jande av jaktvård.

38 §.

Genom denna landskapslag upphävas land-
skapslagen om jakt i landskapet Åland, ut-
färdad den 8 juni 1925, samt alla de land-
skapslagar, genom vilka förstnämnda land-
skapslag ändrats.

Herman Mattsson
vice talman.

N:o 15.

LANDSKAPSLAG

om understöd för yrkesstudier.

Föredragen för Republikens President den 8 mars 1946.
Utfärdad i Mariehamn den 18 mars 1946.

På framställning av Ålands landskapsnämnd har Ålands landsting antagit nedanstående

LANDSKAPSLAG

om understöd för yrkesstudier.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas:

1 §.

I landskapet Åland bosatt mindre bemedlad medborgare i Finland eller härstädes bosatt i Finland asylrätt åtnjutande person är berättigad att av landskapsmedel erhålla bidrag för yrkesstudier, i enlighet med vad i denna landskapslag stadgas.

2 §.

Med mindre bemedlad avses i denna landskapslag den, som ensam eller samfällt med sin make eller, därest han lever i gemensamt hushåll med sina föräldrar, dessa vid senast verkställda statsbeskattning icke påförts skatt för förmögenhet och inkomst över de högsta belopp, som därför i riket fastställts.

Är den, som ansöker om bidrag, på grund av minskning i inkomst, vilken förorsakats av studier, till följd av ådragen sjukdom eller annan dylik orsak i knappa omständigheter, kan bidrag enligt prövning beviljas, oaktat den i 1 mom. nämnda påförda skatten överstiger de enligt sagda lagrum fastställda beloppen. Bidrag kan enligt prövning jämväl förvägras, oaktat skatten icke uppgått till fastställt belopp, för såvitt beviljande av bidrag i anseende till vederbörandes ekonomiska ställning icke kan anses nödigt.

I gemensamt hushåll med sina föräldrar anses sådan sökande av bidrag leva, som försörjes av föräldrarna eller bor hos dem, och för vars inkomst och förmögenhet, för såvitt sådana finnas, föräldrarna beskattas.

3 §.

Förutsättning för erhållande av bidrag är, att vederbörande:

- 1) icke fyllt 24 år;
- 2) är lämplig för det yrkesområde han ämnar välja;
- 3) sannolikt kan erhålla sin utkomst på sagda yrkesområde;
- 4) är godkänd eller kan godkännas som elev i läroanstalt, specialkurs eller på läroplats, som avses i 5 §; samt
- 5) icke är berättigad att enligt rikslagen om arbetsvård för krigsvärnlösa erhålla utbildning i form av arbetsvård och icke annars för bedrivande av sina yrkesstudier av statsmedel kan erhålla eller har erhållit så stort bidrag, som han enligt denna landskapslag skulle erhålla.

Utan hinder av vad i 1 mom. 1 punkten är stadgat, kan jämväl person, som fyllt 24 år, beviljas bidrag, därest hans yrkesstudier icke äro avslutade eller därest de till följd av sjukdom eller fullgörande av värnplikt eller annan giltig orsak fördröjts.

4 §.

Det bidrag, som enligt denna landskapslag skall beviljas, utgör minst 30 och högst 60 procent av de skäligen kostnader, vilka för olika skolformer med beaktande av vederbörande orsaksyrhet blivit i riket fastställda.

Föreligga vägande skäl därtill, kan bidraget beviljas att utgå med högre belopp än 60 procent av de i 1 mom. avsedda kostnaderna.

Såsom skäligen kostnader böra anses de verkliga kostnaderna för elevavgifter, kursböcker, studiemateriel, bostad och föda, oundgänglig beklädnad under studietiden samt nödvändiga resor till utbildningsplatsen och åter.

Vid fastställande av bidragets belopp i varje enskilt fall skall beaktas;

- 1) sökandens ekonomiska ställning och familjeförhållanden;

2) studiernas art och tiden för dem; samt
3) andra särskilda omständigheter, vilka inverka på understödets belopp.

Bidragstagare kan ytterligare på därom gjord särskild ansökan beviljas skäligt understöd för bestridande av utgifter, som förorsakats av under studietiden ådragen sjukdom eller kroppsskada, därest icke dessa utgifter ersättas med stöd av annan landskaps- eller rikslag.

Förändras efter bidragets beviljande i väsentlig grad de förhållanden, vilka inverka på dess belopp, skall detsamma efter anmälan av bidragstagaren, vederbörande skola eller lokal myndighet ånyo fastställas. Sålunda ändrat bidrag skall utbetalas från och med ingången av följande termin eller studieår, räknat från den tidpunkt, då ändringsbeslutet givits.

Ovanstående bestämmelser äro i tillämpliga delar gällande även vid beviljande av bidrag för sådan praktik, som i 5 § avses, eller för andra yrkesstudier utom läroanstalten.

5 §.

Till yrkesstudier, för vilka bidrag beviljas, hänföras studier:

1) i landskapet eller staten tillhöriga eller av desamma understödda läroanstalter för lant- och skogshushållning, tekniska undervisningsanstalter, yrkesundervisningsanstalter, handels- eller sjöfartsläroverk eller läroanstalter för huslig ekonomi eller för hemslöjd; eller

2) vid annan av landskapsnämnden fullgod och lämplig befunden läroanstalt, specialkurs eller läroplats.

Till yrkesstudier kunna jämväl hänföras praktik eller studier vid läroverk eller annan utbildning, ledande till eller erforderlig för inträde i de i 1 mom. nämnda läroanstalter.

6 §.

Bidrag beviljas i allmänhet för genomgående av i 5 § 1 mom. avsedda yrkesundervisningsanstalt eller kurs.

För fortsatta studier i högre yrkesläroanstalter kan nytt bidrag beviljas blott person, som med framgång absolverat kurs i lägre yrkesskola eller för vilken fortsatt yrkesutbildning ur synpunkten av hans utkomst eller av annan orsak anses nödig.

För studier i läroverk, vilka avses i 5 § 2

mom., kan bidrag beviljas blott elev, för vilken återstår de två sista studieåren i vederbörande skola, och vars tidigare studier varit framgångsrika.

Då bidragstagare på grund av godtagbar orsak byter studieområde, kan honom enligt prövning beviljas nytt bidrag.

7 §.

Landskapsnämnden besluter om beviljande av bidrag och andra hithörande omständigheter. För handläggning av frågor av principiell natur rörande understöd för yrkesstudier kan landskapsnämnden anlita sakkunniga, åt vilka ur landskapsmedel skall erläggas ersättning enligt i riket för motsvarande fall fastställda grunder.

8 §.

I denna landskapslag förutsatt lokalt organ är kommunal vårdnämnd, eller, om sådan icke finnes, den kommunala myndighet, vilket handhaver vårdnämnds åligganden, för såvitt handhavandet av vissa uppgifter icke ankommer på vederbörande läroanstalt.

Lokal myndighet åligger, utöver vad annorstädes är stadgat:

1) att biträda sökande av bidrag och studielån vid anskaffning av erforderlig utredning;

2) att med anlitan av fastställda blanketter till landskapsnämnden utan dröjsmål göra framställning angående till densamma inlämnade ansökningar om bidrag och studielån och att vid framställningen foga eget utlåtande jämte i 1 punkten avsedd och annan nödig utredning;

3) att, därest lokal myndighets utlåtande är avstyrkande, bereda vederbörande bevisligt tillfälle att med anledning av utlåtandet förete nödigbefunden tilläggsutredning, samt att efter utgången av den i 9 § 5 mom. stadgade tiden tillställa landskapsnämnden för avgörande sagda utredning och understödsansökan;

4) att till vederbörande erlägga bidrag och studielån i därför föreskriven ordning samt tillse, att bidraget och lånet användes till föreskrivet ändamål ävensom att jämväl i övrigt ombesörja beslutets verkställighet;

5) att för varje kalenderår med anlitan av fastställd blankett till landskapsnämnden avgiva redovisning över utbetalning av bidrag och studielån;

6) att utan dröjsmål till landskapsnämnden

göra anmälan om de i 11 § nämnda till dess kännedom komma omständigheter och att vid densamma foga nödig utredning jämte eget utlåtande;

7) att föra av landskapsnämnden föreskrivet kortregister eller förteckning över de bidrag eller studielån uppbärande personer, vilka äro bosatta i kommunen eller uppehålla sig därstädes;

8) att lämna vederbörande myndigheter äskade utlåtanden och statistiska samt andra uppgifter angående bidrag och studielån; samt

9) att utföra densamma ombetrodda övriga uppgifter beträffande understödsverksamheten.

Ombesörjer läroanstalt framställning angående understöd, erläggande av bidrag eller studielån och andra därtill hörande åligganden, skall därom i tillämpliga delar gälla, vad i 1 mom. är stadgat.

9 §.

Bidrag skall av sökanden eller av hans förmyndare sökas hos i 8 § nämnd kommunalmyndighet i den kommun, där den förstnämnde är bosatt eller vistas. Ansökan kan jämväl ingivas till vederbörande läroanstalt.

Ansökan skall göras i god tid, innan studierna påbörjas, eller senast inom trettio dagar därefter. Göres ansökan senare, kan bidragets belopp enligt landskapsnämndens prövning nedsättas.

Ansökan skall åtföljas av följande utredning:

- 1) familjeutredning;
- 2) intyg av beskattningsmyndighet över vid senaste verkställda statsbeskattning påförd skatt för inkomst och förmögenhet;
- 3) avskrift av läro-, praktik och arbetsbe-tyg;
- 4) intyg över asylrätt, såvida sökanden icke är medborgare i Finland.
- 5) utredning eller meddelande om den läroanstalt, i vilken sökanden är elev eller blivit godkänd för intagning; samt
- 6) annan utredning, som förutsättes i den av landskapsnämnden fastställda ansökningsblanketten.

Ansökan skall av den lokala myndigheten uti skriftlig framställning jämte eget utlåtande och nödig utredning överstyras till landskapsnämnden. Framställning hos landskapsnämnden kan jämväl göras av vederbörande läroanstalt, och skall vid framställ-

ningen härvid fogas utlåtande av förenämnda lokala myndighet.

Är den lokala myndighetens utlåtande över ansökan om bidrag avstyrkande skall sökanden bevisligen beredas tillfälle att inom fjorton dagar till ansökan närsluta av honom nödigbefunnen kompletterande utredning.

10 §.

De utgifter, vilka förorsakats av den i denna landskapslag stadgade understödsverksamheten med undantag av den lokala myndighetens och läroanstaltens förvaltningsutgifter, bestridas med landskapsmedel.

11 §.

Utbetalning av bidrag eller del därav kan av landskapsnämnden inställas i fråga om den:

- 1) som för erhållande av bidrag förskingrat eller dolt sin förmögenhet eller inkomst eller om sig och sina förhållanden lämnat oriktiga uppgifter;
- 2) vars studier avbrutits på grund av hans uppförande, av honom begångna försummelser eller av annan orsak;
- 3) vars studier fortskridit med så ringa framgång, att han icke kan anses lämplig för det av honom valda yrkesområdet; eller
- 4) vars förhållanden eller övriga förutsättningar, som inverka på bidragets erhållande, i sådan grad förändrats, att bidrag enligt denna landskapslag icke skulle kunna beviljas honom.

Om ovan i 1 mom. nämnda omständigheter skola den lokala myndigheten och vederbörande läroanstalt ofördröjligen underrätta landskapsnämnden.

Bidragstagare, vars understöd indrages, bör beredas tillfälle att avgiva förklaring i saken, därest hans vistelseort i landet är känd.

12 §.

I denna landskapslag avsedd person kan för studier, nämnda i 5 §, ävensom för studier vid högskola beviljas räntefritt lån till sådant högsta belopp, som för motsvarande fall blivit i riket fastställt. Vid behov kan studielån jämväl beviljas bidragstagare.

Landskapsnämnden äger besluta om lånets beviljande, återbetalning och andra hithörande frågor.

Vad i denna landskapslag är stadgat om beviljande av bidrag samt återkallande av så-

dant, är i tillämpliga delar gällande jämväl i fråga om studielån.

Landskapsnämnden kan, på därom till densamma ställd ansökan, förordna att lån eller del därav icke skall återbäras av låntagare, som med synnerlig framgång absolverat sina studier eller som på grund av lånets återbetalning prövas förlora sina möjligheter att framdeles försörja sig och sina anhöriga

13 §.

Den allmänna tillsynen över den i denna landskapslag stadgade understödsverksamheten ankommer på landskapsnämnden, som därvid biträdes av en densamma underställd inspektör för vårdväsendet i landskapet.

14 §.

Bidrag är icke beskattningsbar inkomst, och detsamma får icke utmätas, ej heller användas till ersättande av kostnader bidrags-

Mariehamn den 29 nov. 1945.

tagare eller hans familjemedlemmar lämnad fattigvård eller annan samhällelig vård.

Avtal, som avser överförande av bidrag på annan person, är ogillt.

15 §.

Såsom bosatt på Åland i den mening, som avses i 1 §, anses även person, som för bedrivande av yrkesstudier tillfälligt vistas utom landskapet, inom riket eller i utlandet.

16 §.

Såsom sjukvårdsutgifter, för vilka beviljas understöd, anses utgifter för mediciner och läkararvode samt vård- och sjukhusavgifter ävensom kostnader, vilka föranletts av den sjukes transport till vårdplatsen.

17 §.

Bestämmelserna i denna landskapslag kunna tillämpas från och med den 1 januari 1945.

På landstingets vägnar:

JOHANNES HOLMBERG
talman.

Tor Brenning
vice talman.

Herman Mattsson
vice talman.